

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/114/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922010266
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5922010266.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 8.11.2022 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným C. T., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1PP/13/2022-18 zo dňa 14.9.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného C. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, č.k. 1PP/13/2022-18 zo dňa 14.9.2022, podľa § 415 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák., zamietol návrh odsúdeného C. T., nar. XX.X.XXXX v B. C., naposledy bytom E. XXX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ružomberok, na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/99/2018 zo dňa 27.3.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/53/2019 zo dňa 14.11.2019, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. (139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona), s použitím § 127 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., vo výmere 4 roky nepodmienečne.

Citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo bezprostredne po vyhlásení uznesenia a poučení o opravných prostriedkoch napadnuté sťažnosťou odsúdeného C. T.. Prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť proti vyhlásenému uzneseniu.

Dňa 19.9.2022 bola krajskému súdu doručená písomne odôvodnená sťažnosť, v ktorej odsúdený uviedol:

„Na podmiennečne prepustenie som mal dátum 14.9.2022 o 12.30 hod. Na Okresnom súde v Ružomberku ma mal pojednávať JUDr. Ivan Štepita samosudca. Nakoľko mi zmenili čas na 8.30 hod. a mala má pani sudkyňa Peniaková. Na súde som mal dobré vyhodnotenie. Doporučili ma všetci, aj administratívna budova. Všetci súhlasili na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu. Pochválili a aj finančné odmeny mám. Robím murára, maliara, dokladača, sadrokartóny skoro všetko. Chodím do robôt, aj cez sviatok - sobota, nedeľa. Robím ako sa dá. Prišiel som na súd a mi povedali, či nechcem si dať preradenku do 1. Ja som odmietol. Tak ma poslali vonku a sa rozhodovali s prokurátorom. Nakoniec ma zavolali a o prepustení nesúhlasia. Jednotku som stiahol. A sudkyňa mi povedala, či chcem podať sťažnosť na krajský súd. Odpovedal som áno. Nikomu som neublížil a ani nemám dôvod ubližovať ako mi to bolo na súde vypovedané. Že keď prídem domov, že môžem páchať násilie blízkej osobe. A keď si odsedím trest, tak sa aj tak vrátim domov, kde bývam E. XXX. Takýto má zmysel. Bola zaujatá voči mojej osobe. Nerozumiem čo tým myslela. Preto som napísal sťažnosť. I. D. som brat a krstný otec. Sestre vypomáham ako len môžem. Ako jej zomrel muž, tak je na deti sama a na 4 deti nestačí. Že pokričím na nich, to je týranie a že od nervov keď búchajú s dverami a vadia sa večer, keď matka detí

nie je doma, tak deti majú raj. Ja som nie doma celé dni. Ráno odídem a prídem až večer z roboty. Tak neviem čo robia cez deň. Keď prídem domov, tak tiež potrebujem mať trošku kľud. Ale keď kričím a som nasratý, tak poviem v nervoch, neserte ma (lebo Vás pozabíjam). Sestra si na ne nedá dopustiť. Aj keď robia zle, tak si ich zastáva. Keď skričím, tak som planý ja. Porozbija mi okná na letnej kuchyni loptou alebo porozbija na dome skalami. To je v poriadku. A ja som ten najhorší, čo všetko urobí, pomôže a aj navarí. Máme každý zvlášť kuchyňu. Je to dvojdom. Matku mám v ústave v Liptovskom Mikuláši - Ondrašova. Tak bývame v dome dvaja plus jej štyri deti. To všetko prečo som vo výkone trestu môže len jej najmladší syn P. D.. Kričal som raz, ale len kričal. Sestra I. D. nebola doma. Tak sa šaleli, zobral mi ovládač od televízora. Tak som robil poriadky, keď prišla sestra I. D., tak jej syn P. D., že som ich vyhánal z domu a že ich pobijem. To nie je pravda, potom sa priznal a syn D., že si to iba vymyslel, ale to už bolo neskoro. Už som bol odsúdený. Keď ma zavreli, tak mi písali, že deti zobrala sociálka do ústavu. Tak Vás žiadam o prehodnotenie môjho podmieneného prepustenia, kým môžem a ešte vládzem. Chceme ešte pomôcť, či finančne atď. Robotu mám. Je mi to ľúto, že dopadli moje krstňatá“.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností, významných pre rozhodnutie, dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou a včas v lehote ustanovenej v § 187 ods.1 Tr. por.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Všeobecné podmienky podmieneného prepustenia uvedené v § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktoré možno objektívne zistiť, nemožno oddeľovať od podmienky toho istého zákona, ktorá spočíva v očakávaní, že podmiennečne prepustený odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Správanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, z ktorého žiada o podmiennečné prepustenie, rovnako ako správanie pri spáchaní tohto trestného činu a jeho správanie vo výkone trestu možno označiť ako okolnosti, ktoré sú vo vzájomnej súvislosti dôležité pre posúdenie otázky, či bude viesť riadny život.

Zo spisového materiálu, ktorý sa vzťahuje na konanie o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je zrejmé, že C. T. bol doposiaľ osemkrát právoplatne odsúdený, z toho šesťkrát nepodmiennečne. Z hodnotiacej správy riaditeľa ÚVTOS Ružomberok na odsúdeného zo dňa 12.8.2022 možno ustáliť, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody preukázal čiastočne splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. Odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiaval. K príslušníkom a zamestnancom zboru sa správa slušne, konflikty s odsúdenými nevyvoláva. Poriadok v osobných veciach udržuje. Zúčastnil sa viacero prednášok, besied, komunitných stretnutí a kvízov. Vo svojom voľnom čase počúva rozhlasové a sleduje televízne vysielanie, číta literatúru, ľúšti krížovky a rád kreslí. Od 26.8.2020 je zaradený na pracovisku vnútornej prevádzky ústavu na pozícii maliar. K pracovným povinnostiam sa stavia zodpovedne, vypomáha aj pri murárskych prácach. Kontakt udržiava najmä so svojimi sestrami a deťmi formou korešpondencie. Menovaný C. T. ciele programu zaobchádzania plní v časti edukácia a zaraďovanie do práce. V častiach aktivity vo voľnom čase a vzťahy s vonkajším svetom plní čiastočne. Odsúdený bol doposiaľ štyrikrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. K trestnej činnosti, za ktorú v súčasnosti vykonáva trest, zastáva nekritický postoj. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá a odporúčajú ho podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že u odsúdeného nevzhliadol splnenie podmienky spočívajúcej v dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života odsúdeným na slobode. Na to, aby pozitívne rozhodol, že bola splnená aj táto podmienka, je nevyhnutné nielen to, aby odsúdený počas výkonu trestu svojimi nadpriemernými aktivitami skutočne a reálne preukázal polepšenie a snahu o nápravu, ale je potrebná aj reálna danosť predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude odsúdený viesť aj riadny život. Súd konštatuje, že odsúdený C. T. má výrazné sklony k páchaniu trestnej činnosti, o čom svedčí aj odpis registra trestov, nakoľko doposiaľ bol 8-krát súdom trestaný. Dňa 1.7.2014 bol odsúdený podmiennečne

prepustený Okresným súdom Ružomberok, sp.zn. 1Pp/26/2014 so skúšobnou dobou na 3 roky, v ktorej sa osvedčil dňa 13.2.2018, avšak po uplynutí podmienky sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/99/2018 zo dňa 27.3.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/53/2019 zo dňa 14.11.2019. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti okresný súd nemohol prijať jednoznačný záver o tom, že od odsúdeného C. T. možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd konštatuje, že v konkrétnom prípade ani správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nedáva záruku, že v budúcnosti povedie riadny život, hoci je jeho správanie na slušnej úrovni. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu. Uložený trest odňatia slobody, preto aj podľa názoru krajského súdu, doposiaľ nesplnil svoj účel definovaný v § 34 ods. 1 Tr. zák. Podľa citovaného ustanovenia je okrem iného účelom trestu vychovať odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Krajský súd ustálil, že predchádzajúce tresty odňatia slobody vzhľadom na jeho osobu nemali požadovaný prevýchovný účinok. Pretože odsúdený už v minulosti nevedol riadny život definovaný Trestným zákonom, má sklony k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti a predchádzajúce uložené tresty aj s nepodmienečným výkonom nesplnili svoj účel, je v záujme spoločnosti, aby súčasne realizovaný trest odňatia slobody vykonával naďalej. Svedčí o tom skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Na jeho nápravu a uvedomenie si negatívnych dôsledkov jeho konania zjavne nemali vplyv ani opakované nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Krajský súd dodáva, že posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Sklony k páchaniu trestnej činnosti možno konštatovať najmä s poukazom na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého je zrejmé, že C. T. bol 8-krát právoplatne odsúdený a z toho 6-krát nepodmienečne. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený priebežne s časovým odstupom páchal trestnú činnosť, čo vyvoláva značné obavy z recidívy. Sťažnostný súd preto opakuje, že pozitívne rozhodnutie o podmienenom prepustení nemôže byť v zmysle zákona opreté výlučne o dobré správanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu, nakoľko toto nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život.

Vzhľadom na vyššie uvedené, sťažnostné argumenty odsúdeného nie sú spôsobilé svojím obsahom zvrátiť stav veci a zákonu zodpovedajúce uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté sťažnosťou odsúdeného.

V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, s ktorým sa stotožnil a toto si aj osvojil.

Na základe týchto skutočností krajský súd sťažnosť odsúdeného C. T. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.